

[1970 மார்ச் 23]

1969-70-ம் ஆண்டு இறுதியில் கதர்-கிராமத் தொழில் ஆணைக் குழுவிற்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய கடன் நிலுவை ரூ. 248.65 லட்சமாகும்.

கிராமக் கலைகள், கைப்பணிகள், தொழில்கள்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கிராமக் கலைகள், கைப்பணிகள், தொழில்கள் திட்டத்தை, தமிழ் நாடு கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியம், தொழில் துட்ப ரீதியில் மேற்பார்வை செய்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இதுவரையும் 8 அல்லது 5 தொழில்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தன. கிராமப் பகுதிகளில் கூடுதலான வேலை வாய்ப்பு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் பொருட்டு கிராமக் கைவினைஞர்களுக்கும், தொழில் முனைவர்களுக்கும் பணிக்களரிகள் அமைத்துக் கொடுக்க வாரியம் ஆலோசனை கூறியது. கிராமக் கலைகள் கைப்பணித் துறையில் மேற்கொண்ட புதிய முயற்சிகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

கிராமத் தொழில் பேட்டை, வள்ளியூர் ;

கதர் தொழில் பேட்டை—திருப்பூர் வட்டாரத்தில் திருப்பூர், பெருமாநல்லூர், கண்மலையம்பட்டி ;

மதுரை வட்டாரத்தில்—இடையன்வலக.

ஸ்ரீபெரும்புதூர் திட்டப் பகுதியில் இரண்டு தொழிற் பேட்டைகள், பூநிருந்தவல்லிக்கருகில், செம்பரம்பாக்கம் கிராமத்தில் ஒன்று, ஈக்காடு, திருவள்ளூர் இவற்றிற்கிடையே மற்றொன்று.

அங்கிவ் தொழில்களுக்குரிய தொழிற் பேட்டைகள்—ஓமநூர் திட்டப் பகுதியில் இரு தொழிற் பேட்டைகள் ; ஜலகண்டபுரத்தில் விசைத்தறிகளுக்காக ஒன்று ; தாராமங்கலத்தில் கைத்தறிகளுக்காக மற்றொன்று.

1970-71-ம் ஆண்டில், 22, 23-ம் எண் கோரிக்கைகளின்கீழ் திட்டச்செலவு குறித்து வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கிய தொகை ரூ. 16.00 லட்சமாகும்.

இணைப்பு II

[229 -ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

குறிப்பு

[கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள்—தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டங்கள் உள்ளூர் மேம்பாட்டுப் பணிகள்.

1. முன்னுரை.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை என இரு நிலைகளில் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. ஒவ்வொரு முதல் நிலை வட்டாரமும், ஐந்தாண்டிக் காலங்களுக்கு ரூ. 12 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு பெறத் தகுதி பெற்றது. முதல் நிலையில்

1970 மார்ச் 23)

ஐந்தாண்டுகள் முடிவு பெற்ற வட்டாரம் ஒவ்வொன்றும் இரண்டாம் நிலை வட்டாரமாக மாறுகிறது. அதற்கு ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 5 இலட்சமாகும். இரண்டாம் நிலையை முடிக்க ஒவ்வொரு வட்டாரமும், இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரமாகக் கருதப்படுகிறது. சமுதாய வளர்ச்சி அமைப்பு முறையில் மைய அரசின் உதவியினை அவ் வட்டாரங்கள் பெறமுடியா. 1970-71-ம் ஆண்டில் 159 இரண்டாம் நிலை வட்டாரங்களும், 215 இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்களும் இருக்கும்.

வளர்ச்சித் துறையில் வேகத்தைக் குறைக்காமல் தொடர்ந்து சீரான முறையில் இயங்கும்படி செய்வதற்காக வட்டாரங்கள் முதலிரு நிலைகளுக்குள் அமைந்ததாயினும் அல்லது இரண்டாவது நிலையைக் கடந்ததாயினும் அவை சமமான வசதியினையும், உதவியினையும் பெறும் வகையில் அரசு ஏற்பாடு செய்துள்ளது.

12,339 கிராம ஊராட்சிகள் 537 பேரூராட்சிகள் இவற்றையெல்லாம் உள்ளடக்கிய 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவைகள் சந்தேரத்தாழ் 65.26 கோடி ரூபாய் செலவிடுவதெனினும், ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ், நிதி நிர்வாகம் எவ்வளவு பெரிய அளவில் செயல்படுகிறது என்பதை நன்கு அறியலாம். இப்போரையில் கோரியுள்ள ரூ. 604.89 இலட்சம் என்பது, ஊராட்சிகளாலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களினாலும் செலவு செய்யப்படும் தொகையில் ஒரு பகுதியைத்தான் குறிக்கிறது. ஊராட்சிகளிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் செயல்படும் ஊர் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீடுகள் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள், இக் குறிப்புரையுடன் அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள நிதி நிலை அறிக்கை இணைப்பில் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. வளர்ச்சித் திட்டத்தின் சிறப்பியல்புகள் பற்றிய விளக்கமும், இதுவரையிலும், குறிப்பாக 1969-70-ம் ஆண்டில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள் பற்றிய ஆய்வரையும் கிராம மக்களின் வளர்ந்து வரும் உள்ளக்கிடக்கைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் 1970-71-ல் அரசினால் கொண்டு வரப்படவிருக்கும் சிறப்புத் திட்டங்கள்பற்றிய வெள்ளோட்டமும், இக் குறிப்புரையில் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

2. ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிர்வாகம்.

(அ) அமைப்பு.

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள 'கல்ராயன் குன்றுகள் வட்டாரம்' ஒன்று நீங்கலாக, மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள கிராமப் பகுதிகளில் 1958-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் (தமிழ் நாடு சட்டம் XXXV 1958-ம் ஆண்டு) தற்போது நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. ஜாகீர் பகுதிகளை இன்னும் அரசு எடுத்துக் கொள்ளவில்லையாதலால், 1958-59-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தைக் கல்ராயன் குன்றுகள் பகுதிக்கு விரிவுபடுத்தவில்லை, ஜாகீர் பகுதிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவுடன், ஓர் ஊராட்சி ஒன்றியம் அமைக்கப்பட்டு, இப்பகுதிக்கும் இச்சட்ட

[1970 மார்ச் 23]

மானது விரிவுபடுத்தப்படும். தமிழ்நாடு முழுவதும் 12,839 ஊராட்சிகள், 527 பேரூராட்சிகள், 14 நகரியங்கள் உள்ளன. மாநிலத்தில் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்பட்டுச் செயற்பட்டு வருகின்றன.

(ஆ) தேர்தல்கள்.

மாநிலத்தில் உள்ள ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலம் 1970-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 2-ம் தேதியுடன் முடிவடைந்து விட்டது. தேர்தலை உடனடியாக நடத்தவியலாது போய் விட்டமையால், ஆறு மாதக் காலத்திற்கு ஊராட்சிகளின் உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலத்தை நீட்டிக்கும் அதிகாரத்தை ஆய்வாளருக்கு வழங்குவதற்குச் சட்டப் பேரவையின் ஒப்புதல் பெறப்பட்டது. அதன்படி, ஊராட்சி உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலத்தை நீட்டிக்கும்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் தேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். ஊராட்சித் தலைவர்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்ற முடிவை அரசு முன்பே அறிவித்துள்ளது. இந்த முடிவினைச் செயற்படுத்த, 1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தைத் தக்கவாறு திருத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

13,000 ஊராட்சிகளில் ஏறத்தாழ 130,000 'வார்டு'களில் மேற்கொள்ள வேண்டிய, இத் தேர்தல் மிகப் பெரிய ஒரு பணியாகும். ஒவ்வொரு 'வார்டு'ம் ஒரு தனித் தொகுதி போன்றது. தற்போதைய நிலையில் இப் பணியினைச் செய்வதற்கான ஆயத்தங்கள் விரைவுபடுத்தப்பட்டு, 1970 சூலைத் திங்களில் தேர்தல்கள் எவ்வித முட்டுப்பாடுமின்றி முடியத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

3. ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகம்.

(அ) நிர்வாக முறையில் சீரமைப்புகள்.

தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்று வரும் பகமைப் புரட்சியில் தங்களுடைய நியாயமான பங்கினை வளர்ச்சிப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள அலுவலர்கள் செலுத்தும் வகையில், அவர்களுக்குப் போதிய அதிகாரங்களை அளித்தும், மேலும் தகுதியான நேரடிச் செயலில் ஈடுபடுகிற பொறுப்புகளை ஒப்படைத்தும், இவ்வகையில் வட்டாரங்களில் உள்ள நிர்வாக அமைப்பு முறையைச் சீர்படுத்துவது என்ற கருத்தினை அரசு மிகத் தீவிரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது.

கால்நடை வளர்ச்சித் துறையின் அமைப்பினை அண்மையில் அரசு திருத்தி அமைத்துள்ளது. வட்டார நிர்வாகத்தினைப் பொறுத்தவரையில், ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் துணை நிலையங்கள் கடுதல் ஆவதற்கு ஒப்ப கால்நடை வளர்ச்சி அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையைக் கணிசமான அளவில் அதிகப்படுத்துதல் மிக முக்கியமான மாறுதல் ஆகும். ஒவ்வொரு துணை நிலையமும் 6-விருந்து

1970 மார்ச் 23]

10 கிராமங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த மாற்றத்தினால், ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும், எத்தனை துணை நிலையங்கள் உள்ளனவோ, அத்தனை கால்நடை வளர்ச்சி அதிகாரிகள் இருப்பார்கள். இதனால் கால்நடை வளர்ச்சி அதிகாரி பணியாற்றுவதற்கு வசதியான முறையில் இடப்பரப்பு குறைந்து அமைவதால், அவர் எல்லா வகையான நிர்வாகப் பணிகளையும் வளர்ச்சிப் பணிகளையும் ஒருசேரச் செய்ய இயலும்.

(ஆ) பயிற்சித் திட்டம்.

ஊர்நலப் பணியாளர்களுக்கு அளிக்கப்படும் இரண்டு மாத கால் மறு பயிற்சி தவிர, வளர்ச்சி அலுவலர்களின் திறமையை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன், இரண்டுக் காலத்திற்கான தீவிர வேளாண்மைப் பயிற்சி என்ற ஒரு புதிய பயிற்சித் திட்டத்தையும் அரசு தொடங்கியுள்ளது. பவானி சாகரில் உள்ள மாநில சமுதாய வளர்ச்சி நிலையத்தில் கீழ்க்கண்ட பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப் பெறுகின்றன :—

1. வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகளுக்கு இரண்டு மாத காலங்களுக்குத் தொழிற் பாடப் பயிற்சி.

2. மற்ற அதிகாரிகளுக்கு 15 நாட்களுக்குச் சமுதாய வளர்ச்சி பற்றிய மறு பயிற்சி.

3. ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றங்களின் தலைவர்கள், துணைத் தலைவர்களுக்குப் பயிற்சி.

4. ஊராட்சிகளின் தலைவர்கள், துணைத் தலைவர்களுக்குப் பயிற்சி.

(இ) கருத்துரைக் குழுக்கள்.

நிர்வாகம்-பணிகள், உற்பத்தித் திட்டங்கள், நலப்பணித் திட்டங்கள் பற்றிய மாநில அளவிலான ஊராட்சி வளர்ச்சிக் கருத்துரைக் குழுக்கள் 1969 செப்டம்பர் திங்கள் 9, 10 தேதிகளில் கூடி, ஊராட்சி நிர்வாகத்தில் வளர்ச்சி சம்பந்தமான பல்வேறு துறைகளிலும் செய்யப்பட்டுள்ள பணிகள், முன்னேற்றங்கள் பற்றி ஆய்வுரை செய்தன. ஊராட்சி நிர்வாகம் குறித்த பிரச்சினைகளை அக் குழுக்கள் அரசின் நேரடிக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்ததுடன், பல்வேறு திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதில் கொள்ள வேண்டிய மாற்றங்கள், முன்னேற்றங்கள் குறித்து அரசுக்கு ஆலோசனை கூறியுள்ளன. அடிப்படைத் திட்டங்களில் அடைந்துள்ள முன்னேற்றங்கள் பற்றி மதிப்பீடு செய்யவும், இக் குழுக்களின் பரிந்துரைகளின் பேரில் தேவையான ஆணைகள் பிறப்பிப்பதற்கும், இக் குழுவில் ஆழ்ந்து, ஆராய்ந்து சொல்லிய கருத்துக்கள் அரசுக்குப் பெருந்துணையாக அமைந்திருந்தன.

[1970 மார்ச் 23]

(ஈ) பொருளாதார, உடலுழைப்புச் சாதனைகள்.

இந்தத் தலைப்பின்கீழ் கோரியுள்ள தொகையின் அளவு, ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பல்வேறு வேலைத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படும் வேகத்தினைப் பிரதிபலிக்கிறது. இக் கோரிக்கையின் கீழ், 1968-69ல் செலவுத் தொகை ரூ. 609.31 இலட்சமாகும் 1970-71க்காகான திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 576.32 இலட்சமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1970-71க்காகக் கோரப்படும் தொகை 604.89 இலட்சமாகும். எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியை விதித்துள்ளன. இந்த வகையில் 1969-70-ல் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 344.00 இலட்சமாகும். ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி விதிப்பதற்கு இணையாக அரசு அவற்றிற்கு இணை மானியம் ஒன்றை அளிக்கிறது. 1968-69-ல் அரசு உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி இணை மானியமாக ரூ. 311.48 இலட்சம் வழங்கியுள்ளது. 1969-70-க்குத் திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 344.00 இலட்சமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-க்கு நிதி நிலை மதிப்பீடு ரூ. 401.00 இலட்சமாகும். 362 ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் கேளிக்கை வரி மீது மேல் வரியும், காட்சி வரி மீது மேல் வரியும் விதித்துள்ளன. இந்த வகையில் 1968-69-ல் வருவாய் ரூ. 80.00 இலட்சமாகும்.



வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களின்மூலம் அரசு செலவழித்துள்ள தொகை பற்றிய விவரங்களைக் கீழ்க்கண்ட புள்ளி விபர அறிக்கை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

வேலைத் திட்டத்தின் பெயர்.

(1)							1966-67 செலவுக் கணக்கு.	1967-68 செலவுக் கணக்கு.	1968-69 செலவுக் கணக்கு.	1969-70 திருத்திய மதிப்பீடு.	1970-71 நிதி நிலை மதிப்பீடு.
	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)						
விவசாயம்	80.50	81.14	83.75	70.00	85.00						
கால்நடை வளர்ச்சி	23.65	26.48	21.90	22.72	23.25						
மீனளம்	2.13	3.73	3.66	3.57	4.25						
இணைப்புச் சாலைகள்	108.41	110.40	67.63	80.00	110.00						
குடிநீர் வழங்கல்	101.10	118.49	146.01	138.57	145.70						
பள்ளிக் கட்டிடங்கள்	42.55	42.16	33.64	46.17	52.60						
சமூகக் கல்வி	8.47	9.53	12.13	19.00	15.00						
மகளிர், குழந்தைகள் நலம்	18.61	16.94	6.67	16.88	17.86						
கிராமக் கலை, கைத்தொழில் திட்டம்	30.93	28.48	11.40	16.00	16.00						

கிராமப் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது என்பதை மேலே காட்டியுள்ள புள்ளி விவரங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன ; 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கு, பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு தலைப்பின் கீழும் அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1970 மார்ச் 23]

இணைப்புகள்

சில வேலைத் திட்டங்கள் சம்பந்தமாக 31—3—1969 நிலவரப்படி சேகரிக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் வருமாறு :

	1966	1967.	1968.	1969.
இணைப்புச் சாலைகள் (கிலோமீட்டர்களில்)	17,056	17,136	20,224	20,736
மேல்நிலை நீர்த் தொட்டிகள் (எண்ணிக்கை)	1,936	2,240	2,506	3,817
குடிநீர்க் கிணறுகள் (எண்ணிக்கை)	43,200	47,900	52,100	54,768
ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிர்வாகத்தில் உள்ள தொடக்கப் பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை).	17,659	18185	18,220	12,272
ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிர்வாகத்திலுள்ள உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை).	3,414	3,275	3,252	3,246
சொந்தக் கட்டிடங்களிலுள்ள பள்ளிகள்	9,814	10,555	11,619	12,310

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1970 மார்ச் 23]

4. பணிகள் குறித்த வேலைத் திட்டங்கள்

(அ) கிராம மக்களுக்குக் குடிநீர் வழங்கல்

கிராம மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளுள் குடிநீரை வழங்கல் என்பது ஒன்றாகும். கிராமப் பணிகள் மானியத்தின் கீழ் இதற்கென்று ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ள நிதிகளிலிருந்து இத் திட்டமானது பெருவாரியான அளவில் செயற்படுத்தப்படுகிறது. குடிநீர் வழங்கும் பணிகளுக்காகும் செலவில் 75 சதவிகிதம் அரசு ஏற்கிறது. மீதி 25 சதவிகிதம் பொது மக்களிடமிருந்தோ அல்லது உள்ளாட்சி நிறுவனங்களிடமிருந்தோ நன்கொடைத் தொகைகளாகப் பெறப்படுகிறது. குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்களுக்காக அரிசன மக்களிடமிருந்தோ, மற்ற பிற்பட்ட வகுப்பினர்களிடமிருந்தோ நன்கொடை எதுவும் வசூலிக்கப்படுவதில்லை. இத் திட்டத்தின் கீழ், சாதாரணக் கிணறு வேலைகள், மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகள் கட்டுதல், வரையறுக்கப்பட்ட அளவுக்குக் குழாய்கள் மூலம் குடிநீர் வழங்கல், குழாய்க் கிணறுகள்; துளைக் கிணறுகள், ஊருணிகளை ஆழப்படுத்துதல், தானே இயங்கும் அழுத்த நீர்த் தொட்டிகள் போன்றவை செயற்படுத்தப்படுகின்றன. 31-3-1969-ல் உள்ள நிலவரப்படி குடிநீர் வழங்குவது சம்பந்தமாகச் செய்யப்பட்டுள்ள வசதிகள் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :-

(1) மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகள்		2,817
(2) கிணறுகள்		54,768
(3) கை இயக்கக் குழாய்கள்		21,617
(4) மற்ற குடிநீர் வழங்கும் வகைகள்		3,060

குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்திற்காக, 1970-71-க்கான நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 145.70 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்திற்கு நிறுவன நிதி வசதிகள்.

குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்திற்கு முக்கிய முதலிடம் அளித்திருந்தம்கூட, இதுவரை அப் பிரச்சினையின் ஒரு பகுதியைத்தான் நம்மால் தீர்க்க முடிந்துள்ளது. இப்பிரச்சினையை விசாலமான எதிர்காலக் கண்ணோட்டத்துடனும், மிகப் பெரிய அளவிலும் சமாளிப்பதற்கான புதிய முயற்சிகள் அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. குடிநீர் வழங்கும் பணியினைச் செயற்படுத்த, நிறுவனங்களிடமிருந்து பெரிய அளவில் நிதிகள் பெற்றுப் பணிகள் நடைபெறத் தொடங்கிவிட்டன.

ஐந்து பணித் திட்டங்களுக்காக வேண்டி, முதல் வரிசையில், ஏழு பேரூராட்சிகளில், குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்திற்காக ரூ. 105.22 இலட்சம் கடனாக வழங்க, ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் ஆகும் செலவு மதிப்பீட்டில் மூன்றில் இரண்டு பங்குத் தொகையை ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் கடனாகக் கொடுக்க அனுமதி வழங்கியுள்ளது. மிச்சத் தொகையானது, சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி நிறுவனத்தின் உள்ளூர் நிதி ஆதாரங்களிலிருந்தோ அல்லது மானியம் அல்லது

[1970 மார்ச் 23]

கடன் என்ற வகையில் மாநில அரசு அளிக்கும் உதவியிலிருந்தோ சரிக்கட்டப்படும் என்று மாநில அரசு, ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத் திற்கு உறுதி அளித்துள்ளது. இந்தத் திட்டம் நிறைவுபெறும் பொழுது, கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பது ஆரம்பமாகும். மேலும் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்தின் உதவியைப் பெற வேண்டி, பேரூராட்சிகளுக்கான 17 செயற் திட்டங்கள் 336,745 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வறட்சி நிலை மிக உச்ச கட்டத்தை அடைந்த நிலையில், இந்த மாநிலத்தில் பற்றாக்குறையினால் பாதிக்கப்பட்ட எல்லா ஊராட்சி களுக்கும் குடிநீர் வழங்குவதற்கான விரைவுத் திட்டம் ஒன்றினை முதலமைச்சர் கோரினர். அதையொட்டி, ரூ. 11 கோடிக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடமிருந்து செயற்குறிப்புகள் பெறப் பட்டன. இந்த விரைவுத் திட்டத்தில், பேரூராட்சிகள் சம்பந்த மாக பல்வேறு மாவட்டங்களிடமிருந்து சுமார் 170 நேர்வுகள் பெறப்பட்டு, அவை இப்போது தலைமைப் பொறியாளருடன் (பொது சுகாதாரப் பொறியியல்) கலந்தாலோசிக்கப்பட்டு, முறைப் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வளவு பெரிய தொகையை எப்படிப் பெறுவது என்பது பற்றியும், இந்த உள்ளாட்சி நிறுவனங் கள் அந்தத் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு அவை களுக்குத் திருப்பித் தரும் திறன் பற்றியும், அண்மையில் நிறுவப் பட்ட "குடிநீர் வழங்கல் வடிகால் லாரியமானது தன்னுடைய கவனத்தைச் செலுத்திப் பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

குடிநீர் வழங்கல்—வடிகால் வாரியம்.

மாவட்டங்களுக்குக் குடிநீர் வழங்கும் பணியினைக் கவனிப்பதற் காக வேண்டி, குடிநீர் வழங்கல்-வடிகால் வாரியம் ஒன்றினை நிறுவ அரசு முடிவு செய்துள்ளது என்பதனை முதலமைச்சர் அவர்கள் 1969 செப்டம்பரில் நடைபெற்ற ஊராட்சி வளர்ச்சிக் கருத்துரைக் குழுவின் ஆரவது கூட்டத்தில் அறிவித்தார். அம்முடிவினை யொட்டி, இணைத் தலைமைச் செயலாளர் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு "தமிழ் நாடு குடிநீர் வழங்கல்-வடிகால் வாரியம்"த்தினை அரசு அமைத்தது. எல்லாக் குடிநீர் வழங்கும் திட்டம்பற்றிய அதிகாரம் இவ்வாரியத்தினிடம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவ் வாரியம் இப்பொழுது செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது.

(ஆ) சாலைகள் பராமரிப்பு.

1958-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 131-வது பிரிவின் கீழ், ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஆளொன் றுக்கு 40 காசு என்ற அடிப்படையில் 'சாலைகள் மானியம்' வழங் கப்பட்டு வந்தது. அண்மைக் காலமாக, இந்தச் சாலைகள் மானிய மானது ஆளுக்கு 40 காசு என்ற வீதத்தில் நிர்ணயிக்கப்படுவதை மாற்றி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் சாலைகளின் எண்ணிக்கைக் கணக்கில் கொள்ளப்பட்டு, மைல்கள் அடிப்படையில் திருத்தி

[2970 மார்ச் 23]

அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமிருந்து முறையீடுகள் பெறப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரச்சினையை அரசு பரிசீலனை செய்தது. அந்தப் பரிசீலனையின் அடிப்படையில், இம் சாலைகள் மாலியமானது, ஆலொன்றுக்கு 13 காசு என்ற விலைத் தீர்வு ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும், அத்துடன் சேர்த்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் பராமரிக்கப்படும் சாலையானது, சாதாரணமானதா, அல்லது கடற்கரைப் பகுதிகளில், மணற்பாங்கான பகுதிகளில் உள்ளதா அல்லது மலைப் பாதைகளா என்று வகைப்படுத்தப்பட்டு, அந்த அடிப்படையில் மைல் ஒன்றுக்கு முறையே ரூ. 600, ரூ. 800, ரூ. 1,500 என்ற வகையில் அம் மாலியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இந்தத் திருத்தியமைக்கப்பட்ட விகிதாச்சார அளவானது, 1969-70-லிருந்து நடைமுறைக்கு வரும். 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் இதற்காக ரூ. 131.64 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பழைய விகிதாச்சார முறைப்படி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 115 இலட்சம் ரூபாய்கள்தான் பெற்றுவந்தன.

ஊராட்சி சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்காக வேண்டி, ஊராட்சிகளுக்கு எந்தவித உதவியும் அளிக்கப்படுவதில்லை என்று தொடர்ந்து முறையீடுகள் செய்யப்பட்டதற்கிணங்க, பேரூராட்சிப் பகுதிகளில் புழுதியற்ற மேற்பாப்புடைய சாலைகளை அமைக்கப் பேரூராட்சிகளுக்கு உதவுவதற்காக, அரை மாலியத் திட்டம் ஒன்றினை அரசு செயற்படுத்தி வருகிறது. இதற்காக 1970-71-ம் ஆண்டின் நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூபாய் ஆறு இலட்சத்திற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(இ) சிறிய நீர்ப்பாசனம்.

இம் மாநிலத்தில் சுமார் 36,000 சிறிய நீர்ப்பாசன வாயில்கள் உள்ளன. இவற்றுள் சுமார் 24,000 சிறிய நீர்ப்பாசன வாயில்கள் பராமரிப்புக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. நீர்ப்பாசன வாயில் ஒவ்வொன்றையும் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறையாவது தவணிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் பராமரிப்புத் திட்டம் ஒன்றை வகுத்துக் கொள்ளுமாறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ளது. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மொத்த நிதி ஒதுக்கீட்டிலிருந்து ஒவ்வொன்றாக, அவ்வாண்டுத் தேவையினை ஒட்டி, ஒரு தொகை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. 1970-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் இதற்கென ரூ. 52.95 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) கிராமக்கலை, கைத்தொழில் திட்டம்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கிராமக்கலை, கைத்தொழில் திட்டத்தினைத் தயாரித்துச் செயற்படுத்தும் பொறுப்பு தமிழ்நாடு கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியத்தினிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

[1970 மார்ச் 23]

இதுவரையில் எட்டு அல்லது ஒன்பது தொழிற் பிரிவுகள்தான் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஊர்ப்புறங்களில் மேலும் கூடுதலான வேலை வசதிகளைத் தோற்றுவிக்கின்ற நிலைக்கு அடித்தளம் அமைக்கின்ற வகையில் கிராமக் கை வினைஞர்களுக்கும் சிறுவாணிகம் செய்ய முனைபவர்களுக்கும் பணிமனைகள் வசதிகள் செய்துதர, வாரியம் யோசனை கூறிருள்ளது. கிராமக்கலை, கைத்தொழில் திட்டத்தின்கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் சிலவற்றின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(1) வள்ளியூரில் உள்ள கிராமத் தொழில் பேட்டை.

(2) திருப்பூர் பகுதியில், திருப்பூர், பெருமனல்லூர், கண்மலைப்பட்டி ஆகிய இடங்களிலும் மதுரைப் பகுதியில் இடையன் வலசுவினும் உள்ள கதார்த் தொழிற் பேட்டைகள்.

(3) ஸ்ரீபெரும்புதூர் கைத்தொழில் திட்டப் பகுதியில் இரண்டு தொழிற்பேட்டைகள். இதில் ஒன்று பூவிருந்தவல்லிக்கு அருகில் செம்பரம்பாக்கம் கிராமத்திலும், மற்றொன்று ஈக்காடுக்கும் திருவள்ளூருக்கும் இடையிலும் உள்ளன.

(4) ஓமலூர் கைத்தொழில் திட்டப் பகுதியில் இரண்டு செயற்படும் தொழிற் பேட்டைகள்; இவற்றில் ஒன்று சலகண்ட புரத்தில் விசைத்தறிக்கானது மற்றொன்று தாரமங்கலத்தில் கைத்தறிக்கானது.

வேகமாகச் செயல்படுத்தப்படுகின்ற முறையில் இப் பிரச்சனை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதால், இத்துறையில் சிறு தொழில்கள், கிராமக் கைத்தொழில்கள் வளர்ச்சியில் கிராமப்புறங்களில் நல்லதொரு வளர்ச்சிக்கு வித்தூன்றப்பட்டு, புதியதொரு அத்தியாயம் உருவாகுமென எதிர்பார்க்கலாம்.

5. உற்பத்தித் திட்டங்கள்.

(அ) வேளாண்மையும் கால்நடை வளர்ப்பும்.

மாநிலம் முழுமைக்குமாக ஒரே சீரான திட்டத்தின் அடிப்படையில் வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, மீனளத் திட்டங்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் செயற்படுத்தியுள்ளன. இதற்கென எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ரூ. 2 இலட்சம் மானியம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு இணையாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ரூபாய் 50,000 நன்கொடைத் தொகை வழங்கியுள்ளன. அந்தந்தப் பகுதிகளின் சிறப்பானத் தேவைகள், வளங்களைக் கருத்திற் கொண்டு திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நிலையை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்கால அனுபவங்கள் விளக்குகின்றன. எனவே, ஊராட்சிகளின் கருத்துக்களையும், தேவைகளையும் சுவனத்திலிருந்தி தனிப்பட்ட முறையில் தாங்களே திட்டங்களைக் கீட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஒன்றியங்களால் உருவாக்கப்பட்ட உற்பத்தித் திட்டங்களெல்லாம், விரிவாகப்

1970 மார்ச் 23]

பரிசீலனை செய்யப்பெற்று, திட்டங்கள் தொடுக்கப்பட்டன. வேளாண்மை வளர்ச்சி, கால்நடை வளர்ச்சி ஆகியவற்றிற்கான வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்கள் “இன்றியமையாத் திட்டங்கள்”, “விருப்பத் திட்டங்கள்” என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், தங்களுடைய பகுதிகளின் குறிப்பிட்ட தேவைகளுக்கேற்பத் திட்டங்களை மேற்கொள்வதற்கும், நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் ஒன்றியங்களும் இந்த நிதி ஒதுக்கத்தைக் கொண்டு 1967-68-ஆம் ஆண்டிலிருந்து திட்ட வேலைகளை மேற்கொண்டு செயலாற்றுகின்றன. நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கிழ் காணும் திட்ட வேலைகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் செயற்படுத்தப்படும் :—

வேளாண்மை.

1. வேளாண்மைக் கிடங்குகளைக் கட்டுதல்.
2. ஊராட்சித் தோட்டங்களை நிறுவுதலும் பேணிக் காத்தலும்.
3. வேளாண்மை வளர்ச்சிச் செயல் விளைக்கப் பகுதிகள்.
4. ஊராட்சிகளுக்குக் கருவிகள் வழங்குதல்.
5. தனிப்பட்டோருக்குக் கருவிகள் வழங்குதல்.
6. இயந்திரக் கலப்பைகள் வாங்குதல், குளங்கள் கட்டுதல், துணைக் கருவிகளுடன் எண்ணெயால் இயங்கும் நீர் இறவை இயந்திரங்கள் வாங்குவது உட்பட, அந்தந்தப் பகுதிக்குரிய திட்ட வேலைகள்.

கால்நடை வளர்ச்சி.

1. கால்நடை மருந்தகங்கள் கட்டுதல். ?
2. பணியாளர் குடியிருப்புகளைக் கட்டுதல்.
3. பேரூராட்சிகளின் தீவன வளர்ச்சித் திட்டங்கள்.
4. வளர்ச்சிப் பணிகளுக்குரிய கருவிகள், பொருட்காட்சிகள், போட்டிகள் முதலியன.

31-12-1969-உடன் முடிவுறும் காலத்தில், உற்பத்தித் திட்டத்தை பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் வருமாறு :—

- | | | |
|---|----|-------|
| 1. கட்டப்பட்டுள்ள வேளாண்மைக் கிடங்குகள் | .. | 409 |
| 2. வாங்கப்பட்டுள்ள இயந்திரக் கலப்பைகள் | .. | 535 |
| 3. வாங்கப்பட்டுள்ள விசைக் கலப்பைகள் | .. | 602 |
| 4. வாங்கப்பட்டுள்ள தெளிப்பான்கள், தூவும் கருவிகள் | .. | 5,369 |
| 5. தோண்டப்பட்டுள்ள சமுதாயப் பாசனக் கிணறுகள் | .. | 749 |
| 6. மின்வளத்தைப் பெருக்குவதற்காக பயன்படுத்தப்படும் ஏரிகள், | .. | 1,355 |

[1970 மார்ச் 23]

மீனளம்.

மீன் பிடிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளதென உறுதிப்படுத்தப் பட்டுள்ள வட்டாரங்களில் மட்டுமே இவ் வேலைத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும். இவ்வகை வட்டாரங்களில், கீழ்காணும் திட்ட வேலைகள் 1969-70-ம் ஆண்டுத் தொடக்கம் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

1. மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகளைப் பாதுகாத்தலும், செயற்படுத்தலும்.

2. மீன் முட்டைகளை வழங்குதல், பங்கிடுதல்.

3. ஏரிகளைப் புதுப்பித்தல்.

6. சமூக நலப் பணிகள்.

(அ) தொடக்கக் கல்வி.

1958-ம் ஆண்டு, தமிழ் நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்திலுள்ள 65-வது பிரிவின், உட்பிரிவு (e)-ன்படி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தொடக்கப் பள்ளிகளைத் துவக்குதல், நிர்வகித்தல் அல்லது அவற்றை வளர்ச்சி பெறச் செய்தல் ஆகியவற்றிற்கென, ஒன்றியங்களின் நிதிகளில், ஒரு நியாயமான தொகையை ஒதுக்குவதும், ஒன்றியப் பகுதிகளிலுள்ள தனியார்த் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு மானியங்கள் வழங்குவதும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கடமை யாகியது. இவ்வாறு ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் தொடக்கக் கல்வியை நிர்வகிக்கும் முழுப் பொறுப்பும், சட்டத்தின் அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் உட்பட 27,000 பள்ளிகளுக்கும் மேலாக தமிழ் நாட்டில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிர்வாகத்திலும், தனியார் நிர்வாகத்திலும் உள்ளன. இவற்றில் 40,40,700 மாணவர்கள் பயில்கின்றனர். 1,16,500-க்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் பணியாற்றுகின்றனர்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதிநிலைத் திட்டத்தில், தொடக்கக் கல்விக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை சற்றேறக்குறைய 27.42 கோடியாகும். இத் தொகையில் ரூ. 23.50 கோடி (சுமாராக 86 சதவீதம்) சட்டப்படி, சட்டப்படியில்லாத மானியங்களாக அரசினால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. தொடக்கக் கல்விக்கென செலவிடப்படும் எஞ்சிய தொகையான ரூ. 3.92 கோடியை (14 சதவீதம்) ஊராட்சி ஒன்றியங்களே ஈடு செய்து கொள்ளவேண்டும். இதற்கென ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உள்ளூர் நிதிவாயில்களிலிருந்து ஈட்டிய தொகை 1966-67-ல் ரூ. 314 இலட்சத்திலிருந்து 1967-68-ல் ரூ. 347 இலட்சமாகவும், 1968-69-ல் ரூ. 358 இலட்சமாகவும், 1969-70-ல் 373 இலட்சமாகவும் தொடர்ந்து உயர்ந்துகொண்டே வந்துள்ளது. 1970-71-ம் ஆண்டிற்குரிய நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் இத்தொகை எறக்குறைய ரூ. 392 இலட்சமாக இருக்கும்.

1970 மார்ச் 23]

விஞ்ஞானக் கூடக் கருவிகள், கல்வி கற்பிப்பதற்குரிய துணைக் கருவிகள், நூலகங்களுக்குரிய நூல்கள் முதலியன.

கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் கல்வியறிவு மட்டுமே போதுமானதன்று என்பதை அரசு உணர்ந்து, அதையொட்டி கல்வியின் தரத்தினை உயர்த்துவதற்குப் பற்பல திட்டப் பணிகள் அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. கல்வி கற்பிப்பதற்குத் துணை புரியும் வகையில் கருவிகள், விஞ்ஞானக் கூடக் கருவிகள் போன்றவற்றைத் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு வழங்குதல் இப்பணிகளில் அடங்குவன.

ஒவ்வொரு தொடக்கப் பள்ளிக்கும் ரூ. 300 என்ற அடிப்படையில் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட 1,515 தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும், ஒவ்வொரு உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும் ரூ. 1,000 என்ற முறையில், தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட 282 உயர்தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும், கருவிகள் வாங்குவதற்கென 1969-70-ம் ஆண்டுக்கு ரூ. 7,36,500-க்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1968-69-ல் இதற்கென அனுமதிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 2,91,200 ஆகும்.

மேலும் 1969-70ல் ஒவ்வொரு தொடக்கப்பள்ளி, உயர் தொடக்கப்பள்ளிக்கும் முறையே ரூ. 30, ரூ. 60 என்ற கணக்கில், நூலகங்களை நிறுவுவதற்கென 8,336 தொடக்கப் பள்ளிகள், 1,730 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு மொத்தமாக ரூ. 3,63,880 மானியம் அளிக்கவும் அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இது ஓர் இணை மானியமேயாகும். உள்வாட்சி நிறுவனங்களும், தனியார் பள்ளி நிர்வாகிகளும் இதேபோன்ற தொகையை அளிக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அவ்வாறு செய்வதனால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு தொடக்கப் பள்ளியிலும் ரூ. 60 மதிப்புள்ள நூல்களும், தேர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு உயர் தொடக்கப் பள்ளியிலும் ரூ. 120 மதிப்புள்ள நூல்களும் இருக்கும்.

இவை தவிர, 6-11 வயது, 11-14 வயது வரையிலான மாணவர்களைக் கூடுதலாகச் சேர்ப்பதற்கு வசதியளிக்கும் வகையில், உள்வாட்சி ஒன்றியப் பணிகள், உதவி பெரும் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்குக் கருவிகள் வழங்குவதற்கும், கொட்டகைகள் அமைப்பதற்கும், மற்றும் இதர துணை வசதிகளைச் செய்வதற்கும் 1969-70-ல் ரூ.14.91 லட்சத்திற்கு அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. பங்கிடு முறையில் ஒன்றியங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய மானியங்கள் அனுப்ப இம் மானியங்கள், ஒன்றியங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

பள்ளிக் கட்டடங்கள்.—தொடக்கக் கல்வியை மேம்படச் செய்வதன் வாயிலாகவே எல்லா நிலைகளிலும் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த முடியும் என்பதை அரசு உணர்ந்துள்ளது. அதற்கேற்ப பள்ளிக் கட்டடங்களைக் கட்டுவது படிப்படியான முறையில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. ஒவ்வொன்றும், பல புதிய பள்ளிக் கட்டடங்கள் தோன்றிய வண்ணமுள்ளன. பள்ளிகளுக்கான கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்காக, 1968-69-ம் ஆண்டில் ரூ. 33.59 இலட்சம் தரப்

[1970 மார்ச் 23]

பட்டது. ஊர்ப்பணிகள் திட்டத்தில் 1969-70-ல் ரூ. 48 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ம் நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 52.60 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சேகரிக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்களின்படி, இதுவரை 12,310 ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகள், தமக்கென உள்ள சொந்தக் கட்டடங்களிலேயே இயங்குகின்றன. படிப்படியாக நிறைவேற்றப்படும் விரைவுத் திட்டத்தின் பயனால் வரும் ஆண்டுகளிலே பெரும்பாலான பள்ளிகள் தமக்குச் சொந்தமான, தரமான கட்டிடங்களிலேயே இயங்குமென்று அரசு உறுதியாக நம்புகிறது.

ஆசிரியைகளுக்குக் குடியிருப்புகள்.—ஊர்ப்புறங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியைகளுக்குப் போதுமான, தகுந்த குடியிருப்பு வசதிகளைச் செய்து தருவதன் அவசியத்தை அரசு உணர்ந்துள்ளது. தமிழ் நாட்டில் இதுவரை ஆசிரியைகளுக்காக 1,214 குடியிருப்பு வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டுள்ளன. இதற்கென இவ்வாண்டும் ரூ. 5 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சிக் கல்வி நிதி விசாரணைக் குழு.—உள்ளூரிலேயே நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டுவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பெரு முயற்சிகள் மேற்கொண்டபோதிலும், சில ஒன்றியங்களால் தொடக்கக் கல்வித் தேவைகளை முழுவதுமாகப் பூர்த்தி செய்ய இயலவில்லை என்பது அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. எனவே, தமிழ் நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தில் தொடக்கக் கல்வியைப் பொறுத்தவரை ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் தற்போதைய நிதி நிலை, அதிகாரங்களைப் பற்றி முழுவதுமாக ஆராய வேண்டுமென அரசு முடிவு செய்தது. அதற்கேற்ப, ஊர் வளர்ச்சி—உள்ளாட்சித் துறையின் அரசுச் செயலாளரைத் தலைவராகக் கொண்டு ஊராட்சிக் கல்வி நிதி விசாரணைக் குழு அமைக்கப்பட்டது. ஊர் வளர்ச்சி இணை இயக்குநர் (கல்வி) அக்குழுவின் உறுப்பினர்-செயலாளராவார். 10 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இக் குழு, கல்வித் தொடர்புள்ள ஊராட்சிக் கல்வியின் எல்லா அம்சங்களையும் விரிவாக ஆராய்வதுடன், பல்வேறு அலுவலர்கள் அலுவலர் அல்லாதோர் ஆகியோரின் கூற்றுக்களையும் பதிவு செய்கிறது. 1970-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் இறுதியில் இக் குழு, அதனுடைய அறிக்கையைப் படைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அறிக்கையின் மீது முடிவுகண்டுப்பதற்கு முன்னர், அதை நுண்ணாய்வு செய்தற் குரிய நடவடிக்கைகளை அரசு உடனே மேற்கொள்ளும். 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதற்குப் பின்னர், இதுபோன்ற ஓர் ஆய்வை மேற்கொள்வது இதுவே முதன்முறையாகும்.

மதிய உணவுத் திட்டம்.—பள்ளிகளில் மதிய உணவு வழங்குவதில், இந்நாட்டிலுள்ள மற்றைய மாநிலங்களைக் காட்டிலும் தமிழ் நாடு தான் முன்னணியில் விளங்குகிறது. ஊராட்சிகளையும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் நிறுவியதனால், அவற்றின் துணைகொண்டு நாட்டை உருவாக்கும் நற்பணியான இம் மதிய உணவுத்

1970 மார்ச் 23]

திட்டத்தை அரசால் சீராகச் செயற்படுத்த முடிகிறது. குழந்தை யொன்றுக்கு 4 காசுகள் வீதம் இணைப்பங்குத் தொகை திரட்டு வதன் அடிப்படையில், குழந்தையொன்றுக்கு 6 காசுகள் வீதம் அரசு வழங்கும். இத் திட்டத்தின் கீழ் உணவு அளிக்கப்படும் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை பெருமளவு பெருகியுள்ளது. தொடக்கப் பள்ளிகள் உள்ள எல்லாப் பகுதிகளுக்கும், தற்போது இத் திட்டம் பரவியுள்ளது. ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் ஒரு மதிய உணவுக் குழு உள்ளது. ஊராட்சித் தலைவர் அக் குழுவின் தலைவ ராகவும், பள்ளித் தலைமையாசிரியர் குழுவின் செயலாளராகவும் உள்ளனர்.

பூவிருந்தவல்லி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள சேக்காடு என்னும் ஊரில் 'கேர்' நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் 1967-68-ல் ஒரு முன்னோடித் திட்டமாகத் தொடங்கப்பெற்ற "மையச்சமையற் கூடத் திட்டம்" மிகவும் பயனுள்ளதாக அமைந்துள்ளது. மேலும் 30 ஒன்றியங்களில், 30 மையச் சமையற்கூடங்களை நிறுவுவதற்கு, 'கேர்' நிறுவனம் முன்வந்துள்ளது.

(ஆ) சுகாதாரப் பணிகள்.

ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள்.—ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் மேலநிலையாக நிறுவப்பட்ட ஒரு பல நோக்கப் பிரிவாகும். சமுதாயத்திற்கு தடுப்பு சிகிச்சை அளிப்பதிலும், நோய்ச் சிகிச்சை அளிப்பதிலும், அக்கறை கொண்டு, மக்களின் உடல் நலனை நாளடைவில் ஊட்டம் பெறச் செய்வதே இந்நிலையங்களின் பணியாகும். வட்டாரம் ஒன்றுக்கு ஓர் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதே அரசின் கொள்கையாகும். இதில் தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டம் பேணுதல் நிலையை அடைந்துவிட்ட வட்டாரங்களுக்கு முதன்மையிடம் அளிக்கப்படுகிறது. ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் அமைப்பதற்கெனவே, அரசுக்குச் சொந்தமாகக் கட்டப்பெற்ற கட்டடங்களிலேயே இவை தொடக்கக் காலங்களில் நிறுவப்பட்டன. ஆனால் தேசிய நெருக்கடி நிலை காரணமாக, ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கும், அலுவலர்கள் குடியிருப்பு களுக்கும் கட்டடங்கள் அமைப்பதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டன. எனவே, அடுத்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிலையங்களை வாடகையில்லாத அல்லது வாடகைக் கட்டடங்களில் நிறுவப்பட வேண்டியதாயிற்று. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகால முடிவில் 183 நிலையங்கள் இம் மாநிலத்தில் செயற்பட்டன. 1966-69 ஆண்டுகளில் கூடுதலாக 129 நிலையங்கள் தொடங்கப்பட்டன. 1969-70-ல் மேலும் 28 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டன. நிதியாண்டின் முடிவிற்குள், இன்னும் 4 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் துவக்கப் பட்டுவிடுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவற்றைக் கணக்கில் கொண்டு பார்க்கும்போது, 1970-71-ல் இம்மாநிலத்தில் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் துவங்கவேண்டிய நிலையில் 32 வட்டாரங்கள் மட்டுமே எஞ்சி நிற்கும்.

[1970 மார்ச் 23]

“யூனிசெஃப்” நிறுவனத்துடன் கொண்டுள்ள ஓர் ஒப்பந்தத்தில் விளைவாக, ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் அனைத்தும் “யூனிசெஃப்” நிறுவனத்தின் உதவியைப் பெறத் தகுதியுடையன வாகும். எல்லா ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கும், சில வரம்புகளுக்குட்பட்டு ஊர்திகளைத் தர “யூனிசெஃப்” இசைத்துள்ளது இதுவரை 193 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள், முழு உதவியையும், 21 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் ஒரு பகுதி உதவியையும் பெற்றுள்ளன. 102 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கு ஊர்திகள், “மைக்கிராஸ்கோப்”, குளிர்ப்பாதைப் பெட்டி போன்றவற்றை அளிப்பதற்குரிய கோரிக்கைகள், “யூனிசெஃப்” பின் பரிசீலனைக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளன. ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் உதவியைப் பெறுதற்குத் தேவையான எல்லா வசதிகளையும் அளிப்பதற்கு உரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

தாய்சேய் நல நிலையங்கள்—தாய்சேய் நலப் பணிகளை ஊராட்சிகளில் ஏற்படுத்துவது ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் பொறுப்பாகும். ஊராட்சி ஒன்றியக் குழு இத் திட்டத்திற்காக செலவழிக்கும் தொகையை ஈடுகட்டுவதற்காக, தாய்சேய் நல நிலையங்களைப் பேணி வருதற்காகும் மொத்தச் செலவில் 2/3 பங்கை அரசு உதவி மானியமாகத் தருகிறது. ஓர் இலட்சம் பேர்களுக்கு மேற்பட்ட மக்கட் தொகையுடைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 10-க்கும் மேற்பட்ட தாய் சேய் நல நிலையங்களைப் படிப்படியாகத் தொடங்குதற்குத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின் படி 1970-71-ம் ஆண்டின் முடிவிற்கு முன்னராகவே 170 நிலையங்கள் தொடங்கப்படும். ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் 1-1-1969 அன்று செயற்பட்ட தாய்சேய் நல நிலையங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 2,636 ஆகும்.

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள்.—மருந்தகங்களை நிறுவுவதும், நிர்வகிப்பதும் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் பொறுப்புக்களாகும். மருந்தகங்களை நிர்வகிப்பதற்கான செலவுகளுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழு நிதி ஒதுக்கிச் செய்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை நிர்வகிப்பதற்கு, ஒவ்வொரு மருந்தகத்திற்கும் ஆண்டொன்றிற்கு ரூபாய், 5,000-ஐ அரசாங்கம் அளித்தது. 1967-ம் ஆண்டுத் தொடக்கம் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 5,400 ஆக இத் தொகை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாநில அரசின் நிதி வசதி, அரசு மருத்துவ நிலையம் வேண்டுமென குறிப்பிட்ட பகுதியில் வாழும் மக்களின் வேண்டுகோள், மற்றும் அப் பகுதியிலுள்ள மக்கட் தொகை, அருகிலுள்ள அரசு மருத்துவ மனை வசதி போன்றவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு, உள்ளாட்சி மருத்துவ நிலையங்களை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் திட்டம் படிப்படியாக செயற்படுத்தப்படுகிறது. இதுவரை 57 மருத்துவ நிலையங்களை அரசு ஏற்று கொண்டுள்ளது. நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக 1967-68-ம் ஆண்டில் இவ்வேலைத்திட்டம் அரசால்

1970 மார்ச் 23]

தள்ளிவைக்கப்பட்டது. ஆனால் 1968-69-ம் ஆண்டில் மேற்கண்ட பணி மீண்டும் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. தொடராத செலவினங்கள் முழுவதற்கும், மக்களிடமிருந்து நன்கொடைகள் கிடைக்கப் பெற்றால், ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுமென்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

குடும்ப நலத் திட்டம்.—குடும்ப நலத் திட்ட வேலைகளை வெற்றி கரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் பொறுப்பாக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தமுள்ள 374 வட்டாரங்களில் 125 வட்டாரங்கள், திருத்தப்பட்ட குடும்ப நல வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இத்திருத்தப்பட்ட குடும்ப நல வேலைத் திட்டத்தை விரிவாக்கி, அண்மையில் மேலும் 100 வட்டாரங்களுக்கு, 800 துணை நிலையங்களுடன் கிராமக் குடும்ப நலத் திட்ட வேலைகளைத் தொடங்க அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இத்திட்டத்தில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள வட்டாரங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 225 அகும். திருத்தப்பட்ட குடும்ப நலத் திட்ட வேலைகளை மாநிலத்திலுள்ள 149 வட்டாரங்களுக்கும், 1,192 துணை நிலையங்களுக்கும், 1970-71-ம் ஆண்டில் விரிவாக்குவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களால் ஆண்டுதோறும் குடும்ப நலத் திட்டப் பயிற்சி முகாம்கள் நடத்தப்படுகின்றன. 1969-70-ம் ஆண்டில் 73 முகாம்கள் (சோதனை முயற்சி) நடத்தப்பட்டன.

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களில் செய்யப்படும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு அறுவை சிகிச்சை ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூ. 30 வீதம் அரசிடமிருந்து பெற மருந்தகத்திற்குத் தகுதியுண்டு. தவிர தந்தைக்கும், தாய்க்கும் செய்யப்படும் அறுவை சிகிச்சைகளுக்கு முறையே ரூ. 10, ரூ. 25 வீதம் உதவித் தொகையாக ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் பெறலாம். ஒன்றியங்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்டு, அதன் காரணமாக அனுமதிக்கப்பட்ட அறுவை சிகிச்சையாளரிடம் அனுப்பப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு அறுவை சிகிச்சைக்கும் ரூ. 10-ஐ ஈட்டுமானியமாக ஒன்றியக் குழுக்கள் பெறலாம். அறுவைச் சிகிச்சை செய்துகொள்ளச் செல்பவரின் போக்குவரத்து செலவிற்கும், ஒன்றியப் பகுதிகளில் குடும்ப நலத் திட்டத்தை விளம்பரப்படுத்துவதில் ஒன்றியத்திற்கு ஏற்பட்ட செலவிற்காகவுமே இத் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. 1974-ம் ஆண்டில், பிறப்புத் தொகையை ஆபிரம் பேர்களுக்கு 40 என்பதிலிருந்து 25-க்குக் குறைப்பதே குறிக்கோளாகும். பல்வேறு மாநிலங்களின் மக்கட் தொகை, பிறப்பு விகிதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஒவ்வொரு முறைக்கெனவும் திட்ட இலக்குகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டிற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட திட்ட இலக்கு

[1970 மார்ச் 23]

களும், 1969-ம் ஆண்டு டிசம்பர் இறுதி வரையிலான சாதனைகளும் வருமாறு :—

	திட்ட இலக்கு.	1969 டிசம்பர் இறுதி வரையிலான சாதனைகள்.	1968-69-ஆம் ஆண்டு சாதனைகளின் சதவீதம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
அறுவைச் சிகிச்சை ..	1,79,600	78,446	49.3
		(48 சதவீதம்)	சதவீதம்.
கருத்தடை வளையங்கள்	58,500	26,851	15.7
		(46 சதவீதம்)	சதவீதம்

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், ஆண்டொன்றில் அதிகமான வர்களை அறுவை சிகிச்சைக்கென அனுப்பும் 3 ஊராட்சிகளுக்குப் பரிசுகள் வழங்கும் திட்டத்தை அரசு அண்மையில் உருவாக்கியுள்ளது.

(இ) சமூகக் கல்வி.

1969-70-ம் ஆண்டு முதல் சமூகக் கல்வி வேலைத் திட்டங்கள் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பின்வருமாறு :—

1. சமூகக் கல்வி நிலையங்கள்
2. வானொலிப் பெட்டிகள்
3. செய்தி நிலையங்கள்
4. பள்ளி வேலைகள்
5. விளைச்சல் போட்டி, பொருட்காட்சி, விழாக் கூட்டங்கள்.
6. தேசிய நாட்களைக் கொண்டாடுதல்.
7. பல்வகை.

தற்போது 12,900 சமூகக் கல்வி நிலையங்கள் உள்ளன. நடைமுறைத் தகவல்களின்மீது, விருப்பப்படி விவாதிக்கும் ஒரு நிலையமாக, முதியோர்களுக்கென இவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஊரிலேயுள்ள பள்ளி ஆசிரியர்கள் அல்லது இதர கல்வியறிவு பெற்றவர்கள் இதன் அமைப்பாளர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் செய்தித்தாள்கள், பத்திரிகைகள் படித்து விவாதங்களைத் துவக்கி உதவுகின்றனர்.

ஊராட்சிகளில் வானொலிப் பெட்டிகளை நிறுவும் செயல் திறமிக்க திட்டமொன்று தொடர்ந்து செயற்படுத்தப்பட்டதனால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில், இம்மாநிலத்திலுள்ள எல்லா ஊராட்சிகளிலும் வானொலிப் பெட்டிகள் நிறுவப்பட்டு விட்டன. 1969-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ம் தேதி அன்று, 17,840 வானொலிப் பெட்டிகள் இருந்தன. ஊராட்சிகள் அனைத்திலும் வானொலிப் பெட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு விட்டதனால், இத்திட்ட வேலைகள் தற்போது ஊர்கள், சிற்றூர்களுக்குக்கூட விரிவாக்கப்படுகின்றன. இதற்கென ஊராட்சி ஒன்றிய வாரியாக ஒதுக்கப்பட்டத் தொகை

1970 மார்ச் 23]

யைத் தவிர்த்து, ஊர்கள், சிற்றூர்கள் அனைத்திலும் வாடுலைப் பெட்டிகளை நிறுவுதற்கு அரசாங்கம் ரூபாய் 5,17,000 ஒதுக்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு பெட்டிக்கும் ரூபாய் 100 வீதம் உதவித் தொகை வழங்குதற்கென, இத்தொகை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரண்டு ஒதுக்கீடுகளையும் பயன்படுத்தி, நடப்பாண்டிலேயே ரூபாய் 7,000 மதிப்புள்ள வாடுலைப் பெட்டிகள் கூடுதலாக அமைக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சமூகக் கல்வி வேலைத் திட்டத்தில் ஒரு புதிய சிறப்பியல்பு என்னவெனில், கிராம வளர்ச்சிக்கென மாவட்ட அளவில் இங்கு மங்கும் நடத்தப்படுகிற கண்காட்சிகளாகும். தவிர சமுதாய வளர்ச்சி, மற்றும் அதைச் சார்ந்தனவற்றைப்பற்றிய சிறிய திரைப்படங்களை உருவாக்கி, ஊர்ப்புறங்களில் திரையிட்டுக் காட்டுதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மாநிலச் செய்திச் சுருள்களின் படிகள் தயாரிக்கப்பட்டுத் திரையிடப்படும். ஊர் வளர்ச்சிப் பணிகள் பற்றிய சிற்றேடுகளும், மக்களுக்கு வழங்குவதற்காக வெளியிடப்படும். ஊர்ப்புறங்களில் விளம்பரங்கள் செய்வதற்கென சீரணித் தொண்டர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படும்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் மக்களின் கவனத்தை ஊக்குவிப்பதற்கும் ஆக்கப்பணிகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றுக்கு மக்களின் ஆதரவைப் பெறுதற்கும் கிராம வாடுலை மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மன்றங்கள் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு, விவாதிக்கும் குழுக்களாக இயங்குகின்றன. இதுவரை 5,000 கிராம வாடுலை மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை ஊக்குவிப்பதற்கென ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுமுள்ள சிறந்த கிராம வாடுலை மன்றங்களுக்கு 'டிரான்சிஸ்டர்' வாடுலைப் பெட்டிகள், கேடயங்கள் ஆகியவை ஆண்டுதோறும் பரிசுகளாக அளிக்கப்படுகின்றன. மாநில அளவிலான சிறந்த கிராம வாடுலை மன்றத்திற்குச் சுழற் கேடயங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. தவிர, கிராம வாடுலை மன்ற நிகழ்ச்சிகளில் ஒளிபரப்பாகும் செய்திகளை உள்ளடக்கிய சிற்றேடு ஒன்று உருட்டச்சிடப்பட்டுத் திங்கள் தோறும், வாடுலை மன்ற உறுப்பினர்களின் நன்மைக்கென, செய்தி நிலையங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

(ஈ) ஊர்ப் புறங்களில் செய்திகளைப் பரப்புதல்

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் பல்வேறு கூறுகளுக்கு நிறைந்த விளம்பரம் அளிப்பதற்கெனவும், ஊராட்சி நிர்வாகத்தின் வளர்ச்சியை மக்களிடையே பரப்புதற்கெனவும் 'சீரணி' என்ற திங்கள் இதழ், அரசால் வெளியிடப்படுகிறது. 1969-ம் ஆண்டில், இவ்விதழின் விற்பனை படிப்படியாகப் பெருமளவில் உயர்ந்துள்ளது. தற்போது இவ்விதழின் விற்பனை திங்கள் ஒன்றிற்கு 30,000 படிகளாகும்.

[1970 மார்ச் 23]

‘சேணி’யை வெளியிடுவது தவிர்த்து, மற்றும் பற்பல முறைகளிலும் மக்களிடையே தகவல்களைப் பரப்புவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பத்திரிகை, வாஞ்ஜெலி, திரைப்படம், பொருட்காட்சி முதலியவை சான்றுகளாம்.

கிராம மக்களுக்காகத் திட்டங்கள், வேளாண்மை, திட்ட வேலைகள் போன்றவை அடங்கியுள்ள திரைப்படங்களை வட்டாரப் பகுதிகளில் திரையிட்டுக் காட்டும் பொறுப்பை 54 திரைப்படப் பிரிவுகள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. மேலும் சமுதாய வளர்ச்சி, வேளாண்மை சமூக நலம் போன்றவற்றைக் கொண்ட அண்மைக்கால சிறிய திரைப்படங்களை இப்பிரிவுகளுக்கு அளித்து, ஊர்ப்புறங்களில் திரைப்படத்தின் வாயிலாகத் திரைமுகச் செய்திகளைப் பரப்புவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

(உ) மகளிர், குழந்தைகள் நலம்.

அரசு கூறியுள்ள முறைகளைப் பின்பற்றி, மூன்றாவது திட்டம் மற்றும் அதைத் தொடர்ந்த நான்கு ஓராண்டுத் திட்டங்களிலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மகளிர், குழந்தைகள் நலத் திட்டங்களைக் கீழ்க்கண்டவாறு செயற்படுத்தியுள்ளன. நான்காவது திட்டக் காலத்தில் கீழ்க்காணும் திட்ட வேலைகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நிறைவேற்றப்படும் :—

1. மகளிர் மன்றங்களில் செயல் விளக்கம்.
2. மகளிர் மன்ற அமைப்பாளர்களுக்கு மதிப்பூதியத் தொகை.
3. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கிராம மகளிர்க்குப் பயிற்சி முகாம் களும், கருத்தரங்குகளும்.
4. புழக்கடைக் காய்கறித் தோட்டம், கோழி வளர்ப்பு போன்றவற்றிற்குத் தேவையான பொதுவான கருவிகளை வழங்குதல்.
5. சமூகக் கல்விப் பொருட்களையும், மனையக விளையாட்டு கருவிகளையும் வழங்குதல்.
6. வாஞ்ஜெலி நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்போர் கழகங்களை நிறுவுதல்.

7. சிறப்புத் திட்ட வேலைகள்

(அ) வறட்சித் தணிப்பு

1968, 1969-ஆம் ஆண்டுகளில் தென்மேற்கு, வடகிழக்குப் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக விளைந்த துன்பங்களை உடனே கவனத்திற்கொண்டு, சமுதாயத்திற்கு நிலையான நன்மைகளை ஈட்டித் தரும் பணிகளுக்கு அரசு முதன்மை இடம் அளித்து செயலாற்றியது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் ஒத்துழைப்பையும் இவ்வறட்சித் தணிப்புத் திட்ட வேலைகளில் பெற்று, செயலாற்றுவதற்கென, தொடர்புள்ள பகுதிகளிலுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களே இப்பணிகளுக்குப் பொறுப்பாக்கப்

1970 மார்ச் 23]

பட்டன. வறட்சித் தணிப்புப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ள உள்ளாட்சித் தலைவர்களும், ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலர்களும் முக்கியப் பொறுப்புள்ளவர்களாக ஆக்கப்பட்டனர். வறட்சித் தணிப்புப் பணிகள் உச்ச நிலையை அடைந்து செயலாற்றியகாலே, என்னுமில்லாத எண்ணிக்கையிலான 40,604 ஆக்க வேலைகள் நடைபெற்றன. இவற்றின் வாயிலாக வேலை வாய்ப்பைப் பெற்ற மக்களின் தொகை 8.1 இலட்சமாகும். துயர் துடைப்புப் பணிகளுக்கெனச் செலவிடப்பட்ட மொத்த தொகை சுமார் ரூ. 19 கோடியாகும். குடிநீர்க் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல், புதிய குடிநீர்க் கிணறுகளைத் தோண்டித், சிறிய நீர்ப்பாசனப் பணிகள், பெரிய பாசன வேலைகள், சாலைகள் அமைப்பு, மண்வளப் பாதுகாப்பு வேலைத் திட்டங்கள், குடிமராமத்து வேலைகள், பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் குடிநீர் வழங்குவதற்காக விரைவுத் திட்ட வேலைகள் போன்ற பல வேலைகள் வறட்சித் தணிப்பு பணிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பணிகளாகும்.

(ஆ) கிராம ஆள்வலத் திட்டம்

வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், வேளாண்மை வேலைகள் இல்லாத காலங்களில் போதிய அளவு வேலை இல்லாதோருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கும், கிராமப் பகுதிகளில் கிராம ஆள்வலத் திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் தொடர்பான பணிகள் அனைத்தும் உள்ளூரிலேயேயுள்ள தொழிலாளர் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களிடம் ஒப்படைக்கப் படுகின்றன. இச் சங்கங்கள் செயற்படாத இடங்களில், இவ் வேலைகள் ஊராட்சிகளிடம் தரப்படுகின்றன. சிறிய நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களை விருத்தி செய்தல், சிறிய சாலைகள் அமைத்தல், ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள நிலங்களைப் பண்படுத்துதல், சிறிய கழிவு நீர்ப்பாசனங்களை அமைத்தல், விறகு களுக்காக பயன்படும் மரங்களை வளர்த்தல், சமுதாயக் கிணறுகளை அமைத்தல் போன்றவை கிராம ஆள்வலத் திட்ட வேலைகளில் அடங்குவனவாகும். இம் மாநிலத்திலுள்ள 373 வட்டாரங்களில் 72 வட்டாரங்களில் இத்திட்டம் செயற்படுகிறது..

சுமார் ரூ. 4 லட்சம் வரை முதலீடு செய்து சுமார் 4 முதல் 5 ஆண்டுகளாக இத் திட்டத்தை மேற்கொண்டு நிறைவேற்றிய வட்டாரங்களை, இத் திட்டத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டு, அவ்விடங்களில் உண்மையிலேயே பின்தங்கிய வட்டாரங்களில் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்பதும், அந்நிலையில்தான் இத் திட்டத்தின் நன்மைகள் பெரும்பாலான இடங்களுக்குக் கிடைக்குமென்பதும் தற்போதைய கோள்கையாகும். இதற்கேற்ப 1969-70-ஆம் ஆண்டில் 42 பழைய வட்டாரங்கள் நீக்கப்பட்டு, அவ்விடங்களில் 42 வட்டாரங்கள் புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்

[1970 மார்ச் 23]

பட்டுள்ளன. மேலும் 1970-71-ஆம் ஆண்டில் மேலும் 30 பழைய வட்டாரங்களை நீக்கவிட்டு, அவற்றிற்கு மாறாக 30 புதிய வட்டாரங்களைத் தேர்ந்தெடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத் திட்டத்தின் நிதி, திட்டச் சாதனைகள் பற்றிய விவரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன :-

ஆண்டு.	செய்யப்பட்ட செலவு.	ஏற்படுத்தப் பட்ட வேலை வாய்ப்பு வேலைநாட்கள்.
(1)	(2)	(3)
	(ரூ. லட்சத்தில்)	(ரூ. லட்சத்தில்)
1966-67	52.43	17.26
1967-68	40.70	15.72
1968-69	50.89	18.49

1970-71-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில், இத் திட்ட வேலைகளுக்கென ரூ. 50 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) சத்துணவுத் திட்டம்

நல்ல உடல் நலத்துடன் வாழ, சத்துணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து, அவற்றை உபயோகப்படுத்துவதன் அவசியத்தை கிராம மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதற்கெனவே “யூனிசெஃப்” நிறுவனம், மாநில அரசு ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் சத்துணவுத் திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டம் 1962-63-இல் தொடங்கி தமிழ்நாட்டில் நிறைவேற்றப்படுகிறது. இம் மாநிலத்திலுள்ள 7 கிராம வளர்ச்சிப் பயிற்சி நிலையங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள 7 வட்டாரங்களே திட்டத்தை நிறைவேற்ற முதலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. இவ்வட்டாரங்களில் இத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதைக் கண்ணுற்ற பின்னர், சுய தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளக்கூடிய அடிப்படையில், இத் திட்டம் 1-4-1968 முதல் அவ்வட்டாரங்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டன.

கீழ்க்கண்ட 7 வட்டாரங்களில் அவற்றிற்கு எதிராகக் குறிப்பிட்டுள்ள ஆண்டுகள் தொடக்கம், இத்திட்டம் விரிவாக்கப்பட்டு தற்போது நிறைவேற்றப்படுகிறது :-

1. பூவிருந்தவல்லி-செங்கை மாவட்டம்	..	}	1966
2. ஆத்தூர்-மதுரை மாவட்டம்	..		
1. சாத்தூர்-இராமநாதபுரம் மாவட்டம்	..	}	1967-68
2. அகஸ்தீஸ்வரம்-கன்னியாகுமரி மாவட்டம்	..		
3. பெரியநாயக்கன்பாளையம்-கோவை மாவட்டம்	..		
1. எருமைப்பட்டி-சேலம் மாவட்டம்	..	}	1969-70
2. திருவரங்குளம்-திருச்சி மாவட்டம்	..		

[1970 மார்ச் 23]

“ யூனிசெஃப் ”, இந்திய அரசு, மாநில அரசுகளின் உதவியுடன் இத்திட்டம் ஐந்தாண்டுகள் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னர் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயற்படுத்துவதற்கு ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்படும்.

ஒரு வட்டாரத்திற்கு ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஏற்படும் மொத்தச் செலவு ரூ. 6.9 இலட்சம்.

1970-71-ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டத்தை மேலும் 6 வட்டாரங்களுக்கு விரிவாக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கென 1970-71-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 6.25 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) கிராமத் தொழில்கள் திட்டம்.

1962-63-ல் மூன்று கிராமத் தொழில் திட்டங்களை தமிழ் நாட்டில் நிறுவ இந்திய அரசு அனுமதி வழங்கியது. இவை முறையே ஸ்ரீபெரும்புதூர், ஓமலூர், நாங்குநேரி ஆகிய இடங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீபெரும்புதூர் திருவள்ளூர் தாலுக்காக்கள் ஓமலூர் மேட்டூர் தாலுக்காக்கள் நாங்குநேரி தாலுக்கா ஆகிய பிரதேசப் பகுதிகளை இவை உண்டாக்கி இருக்கும் கிராமபுறங்களில் சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சிக்காக தகுந்த ஏர்பாடுகளை ஆரம்பித்து உருவாக்கும் நோக்குடன், இந்த மூன்று கிராமத் தொழில் திட்டங்களுக்கும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டன. ஆரம்பக் காலத்தில், இத்தொழில் திட்டங்களின்கீழ், படிப்படியாக நிறைவேற்றுகிற வேலைத் திட்டங்கள் செய்யப்பட்டு வந்தன. உள்ளூர் மக்கள் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெறுவதற்கு அவர்களைத் தகுதியுடையவர்களாக்கவும், பல்வேறு தொழில்களில் அவர்கள் தங்கள் சுயபலத்திலேயே நின்று தொழில் செய்யும்படியான நிலையை உருவாக்குவதற்கும் பயன்படும் வகையிலும் பயிற்சி நிலையங்களை நடத்துதல், உள்ளூர் விவசாயிகளுக்கும் கைவினைஞர்களுக்கும் தொழில் செய்வதற்கான வசதிகளை அளிப்பதற்காகவேண்டி, பொது வசதி பணி நிலையங்களைத் துவக்கி நடத்துதல், உள்ளூர் மக்களின் தேவையை ஒட்டி பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்காக அரசுத்துறையினால் கண்காணிக்கப்படும் உற்பத்திப் பிரிவுகளை அமைத்தல், ஆகிய இவை போன்ற வேலைத் திட்டங்களை ஆரம்ப காலத்தில் இத்தொழில் நிலையங்கள் செய்து வந்தன. எதற்காக இவை ஆரம்பிக்கப்பட்டனவோ—அதாவது மேலே குறிப்பிட்ட நோக்கங்கள்—நிறைவேற்றிவிட்டன. தனியார் பிரிவுகளையும் இந்தப் பகுதிகளுக்கு ஈர்த்து இழுத்து, கிடைக்கின்ற கொஞ்ச ஆதாரங்களையும் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டி, எல்லாப் பயிற்சி நிலையங்களும் இப்பொழுது மூடப்பட்டு விட்டன. பொது வசதி பணி நிலையங்களையும் தனிப்பட்ட நபர்களிடம், அவர்கள் தவணை முறையில் வாங்குகின்ற முறையில், அவர்களிடம் இவற்றை ஒப்படைக்க, இப்பொழுது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அரசுத் துறை உற்பத்திப் பிரிவுகளைப்

1970 மார்ச் 23]

பொறுத்தவரையில், அவற்றில் சிலவற்றை தமிழ் நாடு சிறுதொழில் நிறுவனத்திடம் மாற்றுவது என்று உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரச்சனை 'தமிழ் நாடு சிறு தொழில் நிறுவனத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது. எஞ்சியிருக்கின்ற உற்பத்திப் பிரிவுகளை தனியார் வசம் ஒப்படைப்பது சம்பந்தமான சாத்தியக்கூறுகள் விரைவில் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

திட்டப் பகுதியில் உள்ள ஒவ்வொரு சிறு அளவிலான பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூபாய் 5,000-க்கு மேற்படாத ஒரு தொகையை, தாராளமான நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில், நிதி உதவி மான்யமாக 'ஸ்டேட் வங்கி' மூலமாக திட்ட அதிகாரிகளின் நேருங்கிய ஒத்துழைப்புடன், இந்திய அரசின் மூலமாக அளிப்பதற்கான ஒரு திட்டம் அண்மையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. 15—2—1970 வரையில், ரூ. 2,27,000-க்கான நிதி உதவி அளிக்கின்ற திட்டம், இந்த மூன்று தொழில் திட்டப் பகுதியில் 72 பிரிவுகளுக்கு முன்பே வரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, தொழில்களுக்கு அரசு அளிக்கும் நிதி உதவியிலிருந்து ரூ. 5.5 இலட்சம் ரூபாய்களுக்கு கடன் வசதி அளிக்க நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. திட்டப் பகுதிகளில் தகுந்த இடங்களில் சிறு அளவில் கிராமத் தொழில் பேட்டைகளை, இத்துறையில் தனியார்களுக்கு ஒரு தாண்டுதல் ஏற்படுத்துவதற்காக வேண்டி, தவணை முறையில் வாங்க, மலிவு விலையில் பணிமனைகள் போன்ற வசதிகளுக்காக ஏற்படுத்துவதென இப்பொழுது முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டங்களுக்கென மேலும் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டுமென்று இந்திய அரசு அனுமதிப்பட்டுள்ளது. எல்லா வளர்ச்சிப் பணிகளும் முழுமையாகச் செயல்படுத்தப்படும்பொழுது, இந்த அதிகப்படியான நிதி உதவி தேவையாக இருக்கும். எனவே, இந்தத் திட்டப் பகுதிகளுக்காக திட்டமிடப்பட்டுள்ள பல்வேறு வளர்ச்சி வேலைகள் செயல்படுத்தப்படும்பொழுது(அதிகமான தனியார் பிரிவுகள், திட்டப்பகுதிகளுக்குள் ஈர்க்கப்பட்டு வருவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்தப் பகுதிகளை தொழில் மயமாக்கவேண்டும் என்ற நோக்கம் நிறைவு பெறுவதற்கு, இப்படிப்பட்ட ஓர் ஏற்பாடு மிகுந்த பயனுள்ளதாக அமையும்.

(உ) குழந்தை நலன் ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம்.

அரசும், தானே முன்வந்து பணியாற்றும் நிறுவனங்களும் நல்கும் ஒத்துழைப்புடன், குழந்தை நலப்பணியில் மும்முரமாகவும், குறைந்த செலவில் நிறைந்த பயன் காண முடியும் என்பதே இத்திட்டத்தின் கருத்தாகும். இந்த மாநிலத்தில் பூவிருந்தவல்லி வட்டாரத்தில் இந்தத் திட்டம் துவக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டத்தின்கீழ், 50 குழந்தைகள் காப்பகங்களும் 20 சிசு ஓய்வு நிலையங்களும் உள்ளன. குழந்தைகள் காப்பகம் ஒவ்வொன்றும் குழந்தைகள் வளர்ச்சியில் பயிற்சி பெற்றுள்ள பாலசேவகி ஒருவராலும், ஆயா ஒருவராலும்

[1970 மார்ச் 23]

நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. குழந்தைகள் காப்பகம் ஒன்றில் சராசரி 40 குழந்தைகள் இருக்கும். சிசு ஓய்வு நிலையமொன்றில் சராசரி 10 குழந்தைகள் இருக்கும். மதிய உணவு வழங்குவதும், பால் வழங்குவதும் இவ்வேலைத் திட்டத்தின் முக்கிய பகுதியாகும். திட்ட நிதியிலிருந்து குழந்தை ஒன்றுக்கு 10 காசு வீதம் கொடுக்கப்படுகிறது. உள்ளூர் மக்கள் தலைக்கு இரண்டு காசு முதல் ஐந்து காசுவரை கொடுக்கின்றனர். 1968 நவம்பர் வரையில், இந்தத் திட்டச் செலவானது, இந்திய அரசினாலும் மாநில அரசினாலும் 75 : 25 விகிதங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. 1968 நவம்பர் முதல் இதற்காகும் முழுச் செலவும் மாநில அரசினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

(ஊ) பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.

சேலம் மாவட்டத்திலே சொல்லிமலையில் ஒன்றும், ஏர்க்காட்டில் ஒன்றுமாக இரண்டு பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்களை அரசு துவங்கியது. இந்த வட்டாரங்களில் செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்கள் அனைத்தும் பழங்குடி மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகவே நடத்தப்படுபவையாகும். “போக்குவரத்து”, “குடிநீர் வழங்கல்” ஆகிய இரு அம்சங்களை ஒட்டி, இந்தப் பிரதேசத்தின் தேவைகள் விரிவான முறையில் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பழங்குடி மக்களின் நல் வாழ்வுக்காக செய்யப்படும் பணிகள் சம்பந்தமாக, நன்கொடை வசூலித்தல் வற்புறுத்தப்படாமல், விட்டுக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றப் பகுதிகளில் செய்வது போலல்லாமல், இந்த இரு வட்டாரப் பகுதிகளிலும் அனுமதி அளிக்கப்பட்ட வேலைகளை நிறைவேற்றுகின்ற பணி அரசினாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. விவசாயம், விலங்கின வளர்ச்சி, கிராமக்கலை, கைத்தொழில், கல்வி ஆகிய இப் பிரிவுகளின் கீழ் செய்யப்படும் பணிகள், உள்ளூர் நிலைமைகளுக்கேற்ற வகையில், திருத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சில அம்சங்களில் நிதி உதவி அதிகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் 1.220 இலட்சம் ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(எ) ஓராண்டுத் திட்டம்.

உள்ளாட்சி நிறுவனங்களின் நிதிவாயில்களைப் பெருக்குவதற்கும் ஆதாயமளிக்கும் நிறுவனங்களைத் தொடங்குவதற்கும் ஊராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் தங்களிடம் மிகுதியாகவுள்ள நிதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. டிராக்டர்கள், மருந்து தெளிக்கும் கருவிகள், தூவு கருவிகள், உழுபடைக் கருவிகள் முதலியவற்றை வாங்கி, அவற்றை உழவர் களுக்கு வாடகைக்கு வழங்குவது மூலமும், சமுதாயக் கிணறுகள் வெட்டுவது போன்ற பணிகளை நிறைவேற்றுவதன் மூலமும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான வேளாண்மைத் திட்டங்களை ஓராண்டுக் காலத்திற்குள் முடிப்பதற்கென, மிகுதியாகவுள்ள அந்த

1970 மார்ச் 23]

நிதிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இத்திட்டம் 1967-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் தொடங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தை அரசு தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்தி வருவதோடு, 1970 செப்டம்பருக்குள் இம்மாநிலத்தில் நிறைவேற்றி முடிப்பதற்கென கீழ்க்கண்ட இலக்குகளை நிர்ணயித்துள்ளது :-

1 சமுதாயக் கிணறுகள்		500
2 விசைத் தெளிப்பான்கள் வழங்குதல்		1,000
3 பள்ளிக் காய்கறித் தோட்டங்கள்		1,060
4 பள்ளிகட்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்தல்		120
5 பள்ளிக் கட்டடங்கள்		374
6 பாறை உடைக்கும், துளைபோடும் கருவிகள், டிராக்டர்கள் போன்றவைகளை வாங்கியளித்தல்		60

இதுவரை ஊக்கமுட்டும் வகையில் பயன்கள் விளைந்திருப்பதைக் கருத்திற்கொண்டு இத்திட்டத்தினை ஆண்டுதோறும் தொடர்ந்து மேற்கொள்ள அரசு தீர்மானித்துள்ளது. சமுதாயக் கிணறுகள் தோண்ட இணைமாளியும் வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்காகும் செலவு அரசு நிதி, ஊராட்சி ஒன்றிய மன்ற மிகுதி நிதி ஆகியவற்றிலிருந்து 50 : 50 என்ற விகிதத்தில் ஏற்கப்படும்.

8. 'கேர்' நிறுவனத்தின் உதவியுடன் முந்நிலைப் பள்ளிக் குழந்தைகட்கு உணவளித்தலும் குழந்தைகள் காப்பகங்கள் கட்டுதலும்.

குழந்தைகள் காப்பகங்கள்

முந்நிலைப் பள்ளிகள் அல்லது குழந்தைகள் காப்பகங்கள் 2 முதல் 5 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளை உரிய முறையில் வளர்ச்சியடையச் செய்து, அவர்களிடையே பள்ளி செல்லும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இத்திட்டம் ஓர் ஊராட்சிக்கு ஒன்று வீதம் 21 வட்டாரங்களில் செயற்படுத்தப்பட்டது. தற்போது இம்மாநிலத்தில் 730 நிலையங்கள் இயங்கி வருகின்றன. உடல்நலப் பழக்க வழக்கங்களை ஊட்டுதல், எளிய தோட்ட வேலைப் பயிற்சிகள், கை கால்கள் ஒத்திசைந்து, உரிய பாங்குடன் வேலை செய்யப் பழகுவதல், எழுத்துக்களை அறிந்துகொள்ளுதல், சமுதாய ஆசாரமுறை, ஒழுக்கம் ஆகியவற்றின் எளிய விதிகளை அறிந்து கொள்ளுதல் போன்றவை இத்திட்டத்தில் இடம் பெறுகின்றன. "யூனிசெஃப்" உதவியுடன் இக்குழந்தைகட்குப் பால் வழங்கப் பட்டது ; சில பள்ளிகளில் மதிய உணவும் அளிக்கப்பட்டது.

"கேர்" நிறுவனத்தாரின் உதவியுடன் பள்ளிக் குழந்தைகள், பேறுகாலத்தை எதிர்நோக்கியுள்ளவர்கள், சிள்ளைப்பேறடைந்த தாய்மார்கள் ஆகியோரடங்கிய 1,20 இலட்சம் பேர்களுக்குச் சத்துணவு தரத் தமிழ்நாடு அரசு திட்டம் கீட்டியுள்ளது. மாநிலத்தில் 1,000 குழந்தைகள் காப்பகங்களில் இத்திட்டம் செயற்

[1970 மார்ச் 23]

படுத்தப்படும். ஒவ்வொரு குழந்தைகள் காப்பகமும் ஓராண்டில் 300 நாட்களுக்கு 80 குழந்தைகள் 40 தாய்மார்களுக்குச் சத்துணவு தரப்படுகிறது. ஐந்தாண்டுகளுக்கு இதற்கான உணவுப் பண்டங்கள் கிடைக்க “கேர்” நிறுவனத்தினர் ஏற்பாடுகள் செய்வர்.

குழந்தைகள் காப்பகங்களுக்கென அனுமதிக்கப்பட்ட வடிவில் ஒவ்வொன்றும் ரூ. 7,000 மதிப்பில் நிலையான கட்டடங்கள் கட்டுவதும் இத்திட்டக் கருத்தில் அடங்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு கட்டடத்திற்கும் ரூ. 6,500 “கேர்” நிறுவனம் வழங்கும். மீதி மக்கள் நன்கொடை மூலம் வழங்கப்படுவதாகும். இவற்றோடு ஒவ்வொன்றும் ரூ. 900 மதிப்புள்ள 375 சிறிய, நிலையான சமையலறைகளை மகவிரி மன்றங்களையொட்டிக் கட்டித் தரக் “கேர்” நிறுவனம் இசைந்துள்ளது.

9. சேணி

மக்களிடையே புதியதொரு சமுதாய விழிப்புணர்ச்சியை உருவாக்கி, அதன் மூலம் தொண்டுணர்ச்சியைத் தூண்டவேண்டும் என்ற உயரிய குறிக்கோளுடன் ஏற்படுத்தப்பட்டதே சேணி இயக்கம். “நம் மக்களில் சில ஆயிரவராவது நமக்கும் நம் குடும்பத்தார்க்கும் உழைத்தது போக எஞ்சிய நேரத்தில் ஒரு மணி நேர உழைப்பை நாட்டின் பொதுநலம் கருதிப் பணிகளாற்ற ஒதுக்குவார்களாயின் நம் சமுதாயத்தின் தொடர்ந்த முன்னேற்றம் ஐயமற்றதாகிறது” என மறைந்த முதல்வர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சேணிப் படை உறுப்பினர்கள் ஊதியம் எதுவுமின்றி, அரசு தரும் கருவிகளையும் துணைப்பொருட்களையும் கொண்டு தங்கள் ஒழிந்த வேலைகளில் ஏரிகளைச் செப்பனிடல், பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுதல், சாலைகளைச் சீர்ப்படுத்துதல், தரிசு நிலங்களை விளை நிலங்களாக்குதல், முதியோர் கல்வி, தீண்டாமையொத்த சமுதாயக் கேடுகளைக் களையப் பரப்புரையாற்றதல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர். தொடங்கிய காலத்திலிருந்து இரண்டாண்டுக்குள்ளாக சேணி யினர் ஆற்றியுள்ள சாதனைகளை நடுநிலையோடு நோக்கும்போது எந்த நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்ப்புடனும் துவக்கப்பட்டதோ அது பொய்த்துள்ளிடவில்லை என்று உறுதியாக நம்பலாம்.

இன்றுவரை மாநிலத்தில் சேணியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள தொண்டர்களின் எண்ணிக்கை 40,000. 1968-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் 1969-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 30-ஆம் நாள் முடிய உள்ள காலத்தில் இவ்வணியினர் எடுத்து முடித்துள்ள பணிகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1 கட்டி முடிக்கப்பட்ட பள்ளிக் கட்டடங்கள் ..	481
2 இணைப்புச் சாலைகள்	237
3 ஏரிகள், கால்வாய்கள் தூர் எடுத்தல்	537

1970 மார்ச் 23]

4 வெள்ளை பூசப்பட்ட பள்ளிகள்		6,534
5 காய்கறித் தோட்டங்கள்		2,185
6 மற்ற பணிகள்		8,121

ரூ. 11 இலட்சம் அரசு உதவியுடன் ரூ. 33 இலட்சம் மதிப்புள்ள வேலைகள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்தும் பணியில் படிப்படியே முன்னேறி உச்சநிலையைத் தான் அடையமுடியும் எனத் தன்னடக்கத்தோடும், அமைவோடும் சீரணி நம்புகிறது.

10. வருங்கால வாய்ப்பு நிலைகள்

இந்த மாநிலத்தில் கிராமப் பொருளாதாரத்தைச் சீரமைக்கும் பணியில் நல்லதொரு மாற்றத்தைத் தோற்றுவிக்க முடியும் என்ற வலுவான நம்பிக்கையைக் கூடந்த ஆண்டில் இத்துறையில் செய்யப்பட்டுள்ள சாதனைகள் நமக்கு ஊட்டியுள்ளன. நகர்ப்புற அமைப்புத் துறையின் ஒத்துழைப்புடன், பிரதேச வாரியான திட்டத்தினை உருவாக்கி நடத்துவதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதேச வாரியான திட்டங்கள் வளர்ச்சியடையக் கூடிய பகுதிகளைக் கோடிட்டு நமக்குக் காட்டுவதுடன், பிரதேசமானது எற்றத்தாழ்வு இல்லாத முறையில், சீரான முறையில் வளர்ச்சியடைய நல்லதொரு பாதையினை அமைத்துக் கொடுக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வளர்ச்சியடையக் கூடிய பகுதிகளைச் சுட்டிக்காட்ட, இந்திய அரசானது, ஓர் ஆய்வுக் கூடத்தை நிறுவ ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இது மைய அரசினால் செயற்படுத்தப்படும் ஒரு வேலைத் திட்டமாக இருக்கும். அதே சமயத்தில், கிராமப்புறங்களில் பெரிய அளவில் சந்தைகளை அமைப்பதும் தேவையாகிறது. இந்த வகையில் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் முக்கியமான பங்கினை ஆற்றும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்துறையில் வளர்ந்து வரும் தேவையினைச் சமாளிப்பதற்காக வேண்டி, கிராம வீட்டு வசதி நிறுவனத்தின் பணிகளையும் விரிவுபடுத்துதலும் விரும்பத்தக்கது.

புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள “தமிழ் நாடு குடிநீர் வழங்கல்” வடிகால் வாரியமானது, குடிநீர் வழங்குவதற்குரிய வேலைத் திட்டங்கள் மற்றும் வடிகால் வேலைத் திட்டங்களைப் பெருமளவில் மேற்கொண்டு, ஊர்ப்புறங்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றும்மென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கிராமப்புறங்களுக்கு மின்வசதி அளித்தலும், அதே அளவு முக்கியமான ஒன்றாகும். இத்துறையில் தமிழகம் நாட்டிலேயே முதன்மையில் உள்ளது. 1971-72-க்குள் தமிழகத்தில் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்வசதி அளித்துவிட முடியும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தொடக்கக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், தொடர்ந்து பள்ளியில் படிக்காமல் படிப்பை நடுவில் விட்டுவிட்டுப் போய் விடுகின்ற நிலையானது, மிகப் பயங்கரமான அளவில் இன்று

[1970 மார்ச் 23]

உள்ளது. இந்த நிலையை அகற்ற திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். வயது வந்தோரிடையே படிப்பின்மையை ஒழித்துக்கட்டுவது பற்றி, 'ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி-கலாச்சார நிறுவனம்' வருத்துள்ள செயல் திட்டம், அரசின் ஆய்வில் இருந்து வருகிறது.

கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் போதுமான அளவு இல்லாமையைப் போக்குவதற்குக் கிராமப் பணிகள் பற்றிய சிறப்புத் திட்டம் ஒன்றினை 1970-71-இல் உருவாக்கி நடத்துவதென அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல், மகப்பேறு நிலையங்கள், பள்ளிக் கட்டடங்கள், குடிநீர் வழங்கலை விரிவுபடுத்துதல் போன்ற பணிகளின் மூலமாக இச்சிறப்புத் திட்டம் செயற்படும். இதற்காக வேண்டி, 1970-71-ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 100 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பணிகள் நடைபெறும் பகுதிகளில் நிலவும் நிலையினை அனுசரித்து, 35 முதல் 50 சதவிகிதம் என்ற அளவில், இத்தொகையானது, பல்வேறு வகையான பணிகளுக்கு, நன்கொடைத் தொகையாகப் பயன்படுத்தப்படும். இந்த 100 இலட்சம் ரூபாயில், அரசின மக்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்காகச் செய்யப்படும் பணிகளுக்காக 25 இலட்சம் ரூபாய் தனியே ஒதுக்கப்படும். அவ் வேலைகளுக்கான செலவு முழுவதையும் அரசே ஏற்றுக் கொள்ளும். மாநிலத்தில் அரசின மக்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் எல்லாம் இணைப்புச் சாலைகள் வசதியினையும், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதியினையும் அடுத்து வருகிற ஐந்தாண்டுகளுக்குள் அளிக்கின்ற வகையில் இந்தத் திட்டத்தை விரைவுபடுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தொகையினை பல்வேறு பணிகள் வாரியாக எப்படி ஒதுக்கீடு செய்வது என்பது பற்றிய விவரங்கள் தொகுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அது பற்றிய தேவையான ஆணைகள் விரைவில் பிறப்பிக்கப்படும்.

1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதில் காணப்படும் குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்காக வேண்டி, சட்டத்தையே மிகவும் விரிவான முறையில் பரிசீலனை செய்யும் வேலை நடைபெற்று வருகிறது. இறுதி வடிவம் பெற்ற சட்டவரைவு தயார் செய்யப்பட்டு, சட்டமாக்குவதற்காக வேண்டி, சட்டப் பேரவையின் முன் வைக்கப்படும்.

மிகப் பெரிய அளவில் திட்டப்படும் இவ்வேலைத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்தவேண்டுமெனில், "ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாக இயந்திர" த்தைப் பலப்படுத்துவதும், "ஊராட்சி வளர்ச்சித் துறை" என்று தனியாக ஒரு துறை ஏற்படுத்துவதும் அவசியமாகிறது.

இப்பொழுதுள்ள வட்டாரங்களைப் பாகுபாடு செய்துள்ள முறையைத் திருத்தியமைக்கின்ற வேலையையும் அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. இப்பிரச்சனையைப் பூர்வாங்கமாக ஆராய்ந்ததிலிருந்து அப்பாகுபாட்டில் பெரிய மாறுதல் எதுவும் செய்வதற்கு

1970 மார்ச் 23]

இடமிருக்காது எனத் தோன்றுகிறது. வட்டாரங்களின் மொத்த வருவாய்களையும், வசதிகளையும் அனுசரித்து, இப்பாருபாட்டில் ஆங்காங்கு ஒரு சில மாறுதல்கள் செய்வதற்கு இடமிருக்கும்.

தொடக்க கல்விக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மானியம் அளிப்பதில் இப்பொழுதுள்ள நடைமுறைகள் “ஊராட்சிக் கல்வி நிதி விசாரணைக் குழு” அளிக்கின்ற பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் மாற்றம் செய்யப்படும்.

இறுதியாக இன்று தமிழகத்தில் கிராமப்புறங்களில் இசைவான நல்லதொரு சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது. கிராம மக்களிடையே நாள்தோறும் வளர்ந்து வரும் உள்ளக் கிடக்கைகளையும், தேவைகளையும், வளர்ந்துவரும் பணிகளையும் சாதனைகளையும் முன்னிறுத்தி, நிறைவு செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை இன்று தோன்றியுள்ளது.

இணைப்பு III .

230ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

கிராம வளர்ச்சி—உள்ளாட்சித் துறை
கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள்—
கொள்கை விளக்க குறிப்பு

இது, 1970-71-ம் ஆண்டுக்காக ரூ. 2,99,15,000-க்கான் அடங்கல் மானியக் கோரிக்கையாகும். நகர்ப்புற நீர்வழங்கல் கழிவு நீர் அகற்றும் திட்டம், தாழ் குடிசைப் பகுதிகளை அகற்றுதல், குடிசைப் பகுதிகளை மேம்படுத்தல் திட்டங்கள், கிராமப் பகுதியிலும் நகர்ப்புறங்களிலும் அதிகரித்த வாழ்க்கை வசதிக்கும் சிறப்பான வாழ்வு நிலைமைகளுக்கும் உள்ளாட்சி மன்றங்களில் சாலைப் போக்குவரத்தைப் பேணி, மேம்படுத்துவதற்கான திட்டங்கள் ஆகியவை சம்பந்தமாக நகராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சிகள், சென்னை மாநகராட்சி, மாநில வீட்டு வசதி வாரியம் ஆகியவற்றுக்கு உதவி மானியங்கள் வழங்க இக் கோரிக்கை வகை செய்கிறது.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் சாலை வசதி

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்னர், கிராமச் சாலைகள் மேம்பாட்டிற்காக ஒவ்வோர் ஆண்டும் பாதி மானிய அடிப்படையில் ஊராட்சிகளுக்கு நிதி வழங்க ஒப்பளிக்கப் பட்டது. 1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் செயலுக்கு வந்ததன் விளைவாக, ஊராட்சிகளுக்கு சட்டப் படிக்கான மானியமும் சட்டத்தின் கீழ்வராத மானியமும் அளிக்கப்படுவதால், 1961-62 முதற்கொண்டு இந்த மானியங்கள் நிறுத்தப்பட்டன. ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகள் அல்லாத கிராமச்